

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NOMUS

NORDSJÆLLANDSK MUSEUMSFORENING
 3. ÅRGANG NR. 2 JUNI 1990

Lørdagen den 9de Marts 1844
 1844

HOFTEATRET

En stor Forestilling,

forarbejdet af:

Overtura historica:

1. Et vildt opspil om:
 a) alle de vesterlandske
 b) alle de vestlige matryonier,
 c) alle de vestlige matryonier.

2. Et opspil om:
 a) alle de vestlige matryonier-amerikanske,
 b) alle de vestlige matryonier-amerikanske,
 c) alle de vestlige matryonier-amerikanske.

1844

 LENGERNE,

Årsbetalt 1 8 Mrt.

PERSONERNE

<p>Miss... (Sædvanlig) Miss... (Sædvanlig) Miss... (Sædvanlig) Miss... (Sædvanlig) Miss... (Sædvanlig) Miss... (Sædvanlig) Miss... (Sædvanlig)</p>	<p>Dr. Gribbe - Zebren - Carl Nielsen - Sædvanlig - Engel - Carl - Nielsstrøff</p>	<p>Carl, Sædvanlig Sædvanlig, Carl, Sædvanlig Sædvanlig, Carl, Sædvanlig Sædvanlig, Carl, Sædvanlig Sædvanlig, Carl, Sædvanlig Sædvanlig, Carl, Sædvanlig Sædvanlig, Carl, Sædvanlig</p>	<p>Dr. Giers Sædvanlig, Carl, Sædvanlig Sædvanlig, Carl, Sædvanlig Sædvanlig, Carl, Sædvanlig Sædvanlig, Carl, Sædvanlig Sædvanlig, Carl, Sædvanlig Sædvanlig, Carl, Sædvanlig</p>
--	--	--	--

3. Begynderen af første Akt for Sædvanlig Sædvanlig 4; Sædvanlig Sædvanlig Sædvanlig Sædvanlig.

Rangene findes ved Indgangen for 8 Sk.

Alt er afsluttet.

INDHOLD:

Årets by: 2

Skrevet af Christian,
 samlet af Christian: 3

Kommende udstillinger: 8

Generalforsamlingen: 9

Museumsquiz: 9

Set og sket: 10

Efterlysning: 11

Hillerød – Årets by

Vi har nylig fejret Hillerøds ud-nævnelse til årets by 1990.

Begrundelsen var ikke tidligere bedrifter, men initiativer, der lover en mere levende fremtid for Hillerøds borgere og de turister, der besøger Hillerød.

Desværre måtte vi jo konstatere, at Nordsjællandsk Folkemuseum ikke havde fået plads mellem de attraktioner, som forslagsstilleren nævnte, men vi er her og er i fuld gang med at skabe et bedre og mere spændende museum.

De seneste års arkæologiske undersøgelser i området havde klart vist, at heller ikke i oldtiden var Hillerød-området "et hul i Jorden", og med en arkæolog fast knyttet til museet er der udsigt til endnu flere fund og dermed oplysninger om vore forfædres liv i Nordsjælland i oldtiden.

På det landbrugshistoriske område råder museet over mange effekter, der belyser livet på landet før industrialismen. Hillerøds planer om at benytte Faurholm og Trollesminde til et Landbrugs- og Export Center giver museet en mulighed for at supplere det faglige arbejde på centret med en kulturel pause om dansk landbrug i gamle dage.

Dette kræver en yderligere udbygning af udstillingsarealet på Sophienborg. Her er plads nok, men ingen mulighed for indflytning uden istand-

sættelse. Heldigvis vil Hillerød kommune gerne hjælpe, selvom budgettet er stramt. Vi ser frem til et nyt varmeanlæg, og allerede i år håber vi at få stillet penge til rådighed til en begyndende istandsættelse af staldbygningerne.

Selv uden offentlig omtale er vi her og på vej frem.

AJW

*

NoMus er medlemsblad for Nordsjællandsk Museumsforening, som varetager driften af Nordsjællandsk Folkemuseum i Hillerød. Museet dækker landbokulturen i Nordsjælland og er samtidigt byhistorisk museum for Hillerød.

NoMus udkommer 3-4 gange årligt og sendes til alle medlemmer af Nordsjællandsk Museumsforening.

REDAKTION:

Hans Jørgen Clementsen (ansvarsh.)
Flemming Beyer
Aksel Willadsen

Redaktionens adresse:
Nordsjællandsk Folkemuseum
Jægerbakken
Helsingørsgade 65
3400 Hillerød
Telefon: 42 26 43 79

Forsiden: Teaterplakat fra Chr. Hostrups "Gjenboerne" på Hofteateret i 1844.

Skrevet af Christian, samlet af Christian...

Arkivalier er dokumenter, som opbevares i et arkiv. Af en eller anden grund synes det at være beskæftiget med arkivalier som et halvkømt job, hvor den uheldige registrerer en stabel papirer, forsyner hvert enkelt med et museumsnummer og flytter det til en ny stabel! Det er imidlertid kun en del af jobbet.

Tænk engang på alle de papirer, vi omgiver os med. De er dele af vort liv og er med til at tegne et billede af vor tid. Imellem arkivalierne kan vi således finde manuskripter, dokumenter og attester af enhver art, ja, også gamle fotos af huse og mennesker, der er borte, kendte og glemte ansigter, der kigger frem. Det er en anden tid, der dukker op og sætter tankerne igang. Det får os til at huske.

Blandt arkivalierne på Nordsjællandsk Folkemuseum findes to store kuverter, som er afleveret til Anders Uhrskov i 1923. Giveren var Helge Hostrup ifølge vor registreringsprotokol fra den tid. Indholdet var små, håndskrevne hefter, teaterplakater, en karakterbog og forskellige andre skrifter. Helge Hostrup var søn af Jens Christian Hostrup, eller bare Christian, bedst kendt måske som forfatteren til "Genboerne".

Borgere i Hillerød vil nu eftertænksomt huske på Hostrupsvej og Christian Hostrups mindesten, der er hugget af Niels Skovgaard, en bror til

*Efter daguerreotypi af Jens Chr. Hostrup
fra 1846-47.*

den berømte Joakim. Granitstenen er placeret ved den forhenværende byport, som fører ind til Frederiksborg Slot, netop hvor Hostrup har passeret mangen en gang, når han skulle prædike i Slotskirken. Han var jo, som vi kan se på stenen, præst i Hillerød 1862-1881 og boede først til leje i Slotsgade. Trafikken var her en overvældende oplevelse, når man kom fra den lille fredelige provinsby Silkeborg. Snart blev ombygningen af præstegården, der dengang var firlænget, endelig færdig. Sidebygningerne blev revet ned, hovedbygningen renoveret både ind- og

udvendig og kom til at stå, som vi kender den i dag.

Det er imidlertid den ganske unge Christian, vi skal have fat i, nemlig den 17-årige, der dengang boede i København og gik på Metropolitanskolen.

I 1830-erne kendte man ikke til valg- eller partistridigheder, for vi havde hverken valg eller partier. Radio, film og TV havde ingen endnu drømt om. Altså sørgede man selv for aftenunderholdningen, hvor fællesskabet indenfor familiens rammer var centrum. Man leger.

Man kaster med lommetørklæde, gætter gåder og indløser pant. Man går polsk tiggergang og kysser pigerne. Man dyrker ordsprogslege, og man synger. Det gjorde familien Hostrup også.

Christian og hans tre søstre var meget musikalske, en arv fra faderen Peder Hostrup. Dertil kom en veludviklet sans for humor fra moderen. Disse egenskaber parres fint i komediespil, som Christian og hans kammerater øvede sig i. Til kostymer lånte de madam Hostrups egne kjoler, mens en sodet prop stregede rynker på plads i de unge ansigter. De kappedes i opfindsomhed og skiftedes til at prøve de forskellige roller. Måske omarbejdede Christian en fransk farce eller indsatte egne, nye sange. Endelig begynder han selv at skrive små komedier.

Her skal vi lægge mærke til hans venner. Det er først og fremmest Kristian Mantzius, som senere bliver en farverig skuespiller, Jacob Olavesen, der også er en talentfuld tegner, og Andreas Black, som digter let og fly-

dende. Til kredsen hører også Bruun Juul Fog, senere bisp over Sjællands stift, og endelig kom Ludvig Mynster til, en søn af den navnkundige biskop J.P. Mynster.

I 1835, 17 år gammel, udgiver Christian et lille blad "Tidsfordriv" med fortællinger og digte, som hele hans klasse, 3.A, vil abonnere på. Nogle kammerater påtager sig at afskrive de fornødne eksemplarer, for hans egen håndskrift hører ikke til de mest tydelige. Christian står som redaktør af bladet, og foruden ham selv var der kun fire andre bidragydere: Mantzius, Olavesen, Black og Fog.

Vi véd, at "Tidsfordriv" udkommer fra maj til oktober 1835 i 12 eksemplarer, for det er, hvad der bl.a. gemte sig i de to kuverter som tidligere nævnt. Christian bidrager selv med et par lyriske digte, tydeligt inspireret af Oehlenschläger. Det har formodentligt været et meget stort arbejde at håndskrive disse små hefter, for da de fem forfattere rykker op i næste klasse, enes man om at lade de "poetiske Aandsfostre cirkulere indbyrdes i tvangfrie Hefter" med mere vekslende indhold.

Disse "tvangfrie Hefter" er: "Løverdagens Aftenblad" fra 1837, "Bladet" fra 1837-38, "Poesi og Kritik" fra 1836, som afviger fra de øvrige i formen, og endelig "Peteheja", hvor sidste nummer er fra 1840. De er alle håndskrevne, nogle med gotisk skrift. Blækket er falmet i de 150 år, hefterne har eksisteret. Men selv om skriften visse steder kun er få millimeter høj, er den nogenlunde læselig.

"Samlet af Christian, skrevet af

Løverdagens Aftenblad.

Løverdagen den 29de April.

samlet af Christian

skrevet af Christian.

Fortale.

Grundig at tænke blev givet kun Taa,
Tanken at tolke end Tanne,
Enkelt heris at synge forstaaet,
As blev det magtet dlovrone.
Følelse dit vi dog, nogen Forstaaet:
Lønnen papper, saa godt den kan
Hvorfor skal vi da ej synge!

Bike vi vandre den alfane Vej,
Besjle til Gode og til Nindring,
Glade vi synge og vorte dog Ej
nærhedsandelen om stinding.
Gleden at vekke i Minnenes Bort,
Hes at fornge, det er vor Lyt,
Det er vor eneste Staaen.

Christian.

Til Bladets Abonnenter om et
derligt Brev.

Da jeg forleden Dag sad og studerede
paa et passende Bidrag til det projekterede
de Blad, modtog jeg med Todsproten følgende
de Skrivelse, som jeg tror, snarst muligt
at lunde komme frem med.

26 April 1857.

Skjætsede!

Allende længe har det været mit ønske,
personlig at fremstille mig i dens Kæde, men
den Lygt, at de muligvis kunde faae det
fælle at magte min personlige Tilværelse. Lig
en i mine egne Øjne, har hidtil holdt
tilbage. Længe gik jeg i store Tidsaadgange

Christian" står der på forsiden af "Løverdagens Aftenblad". I fortalen skriver han en slags programerklæring:

Grundig at tænke blev givet kun Faa,
Tanken at tolke end Færre,
Enkelte herlig at synge forstaa,
Os blev det nægtet desværre.
Følelse fik vi dog, nogen Forstand:
Spurven pipper, saa godt den kan.
Hvorfor skal vi da ej synge?

Ikke vi vandre den alfare Vej,
Bejle til Gods og til Vinding,
Glade vi synge og vente dog ej
Laurbærkransen om Tinding.
Glæden at vække i Vennernes Bryst,
Her at fornøje, det er vor Lyst.
Det er vor eneste Stræben.

Herefter informeres læserne om en skrivelse, modtaget med "Fodposten" fra selveste "Løverdagen", der er smigret over, at man benytter hans navn. Iøvrigt lover han (hun, den?) aldrig at udeblive i nogen uge, men regelmæssigt at indfinde sig førend enhver kommende søndag!

Det veksler med barokke fortællinger og muntre scener, fx. fra et auditorium, hvor en aldeles forvirret student eksamineres af en mindst lige så forstyrret professor. Sådanne optrin blev gennemspillet i hjemmet i forskellige varianter efter inspiration. I heftet er der også et drabelig helte-drama fra det gamle Rom, hvor Oeh-lenschläger måske stod fadder til for-men, og et tragisk digt, "Den Fortabte".

I "Bladet" gengives bl.a. digte af den tids berømte forfattere: H.C. Andersen, N.F.S. Grundtvig og B.S. Ingemann. Endvidere sangvisen "Det var en Lørdag Aften ..." med tilføjelsen: .."hvis rørende Melodi ikke kan forfejle sin Virkning".

"Poesi og Kritik" er et ganske lille hefte, 10 x 16,5 cm, samlet i ryggen med hørtråd, syet med forsting og indeni med omhyggelig indholdsfortegnelse. Der er digte af Black, Fog, Hostrup, Mantzius, Olavesen og Mynster. Hostrup har bl.a. skrevet: "Digteren og hans Muse", "Fuglenes Trøst", "Før og nu" og "Nattetanker". To af bladene er imidlertid skåret ud af hefte nr. 4, hvor et af Hostrups digte har været.

"Peteheja" indeholder komiske og alvorlige digte, videnskabelige afhandlinger osv., meddeler man. Den spædes navn har voldt lidt kvaler, men man beslutter sig øjensynligt for "Peteheja", der stammer fra græsk og betegner det geniale og det begejstrede. Det pryder forsiden med flot svungen skrift.

I dette hefte bidrager Mantzius med fortællingen: "Hvoraf kommer det, at man korsor sig for Thalia som for Djævelen?". Thalia er jo som bekendt teatrets muse. Hostrup skriver et meget sentimentalt æventyr om liden Anna i 7 strofer og udtrykker sine nytårssønsker på vers. Til vennen Olavesen lyder det således:

Hvad skal jeg ønske, du ejer alt,
nej bi! her har jeg dog løjet:
lidt mindre Taushed var ikke saa galt
og mindre Pliren med Øjet.

"Peteheja" slutter tilsyneladende med 4. hefte, hvor kun en fabel er nedskrevet. Kort fortalt handler den om løven, den allernådigste monark, der bliver vred på en hest og beslutter sig til at æde den. Forinden spørger han sine ministre, hele adelen og til sidst hele folket til råds, som alle siger nej. Jo, siger

løven, og æder hesten. Men æslet folder sine hænder og udbryder: Hvilken prægtig hersker, vi har, som spørger sit folk til råds. "Peteheja" indvarsler hermed en ny tid. Christian og hans venner er i mellemtiden blevet studenter, og legen i hjemmet er afløst af mere seriøs oplæsning og sang.

Frihedstanken er vågnet i Europa, hvor Julirevolutionen 1830 udløser oprør og breder sig fra Frankrig helt op til Hamborg. I Danmark dør Frederik den Sjette, han, der som ung havde frigjort bonden og derfor blev agtet både herhjemme og i udlandet. Men da man i 1830-erne indfører Stænderforsamlingen, gør han alt for at begrænse dens indflydelse. Der er ingen tale og trykkefrihed, og de blade, som mere og mere utålmodigt blander sig i offentlige anliggender, får kongens vrede at høre – nogle får den at mærke. Studenterforeningen, stiftet i 1820, bliver nu midtpunkt for den frihedstrang, der rører sig blandt studenterne. "Peteheja" er et barn af sin tid og udgår måske netop derfor.

Christian fik fribolig på Regensen og begyndte her at blive visedigter under navnet Jens Kristrup, en sammentrækning af hans tre navne.

Det er også det navn, han brugte på teaterplakaten fra Hofteatret den 20. februar 1844, uropførelsen af "Gjenboerne, en Komædie i 3 Akter med Sange, Hexeri og blind Allarm". Personerne på rollelisten er omhyggeligt adskilte ligesom i selve skuespillet: Regensianerne på den ene side, kobbersmedens hus og dets beboere på den anden side. Vi bemærker Mantzius som løjtnant von Buddinge, en skik-

kelse, der blev skabt dels af Hostrup, dels af Mantzius. Det blev sidstnævntes gennembrud ved teatret. Netop her udfoldede Mantzius sin fantasi og al sin lune i den første af en lang række af Hostrups senere skikkelser, – 14 ialt for at være helt nøjagtig.

Stykket blev en overvældende succes, spillet af studenter for studenter, men kun mandlige, da kvinder ingen adgang havde til at studere. Det blev hurtigt gentaget for studenter med damer, men først efter at visse udtryk, som kunne virke stødende, var ændret. Genboerne blev iøvrigt omarbejdet flere gange, sidst da komædien omsider blev accepteret til det Kgl. Teaters scene i 1846.

Men vi vender tilbage til en anden teaterplakat fra "Løverdagen den 9. Marts 1844", hvor Hofteatret atter spiller Genboerne. Denne forestilling adskiller sig fra den første ved at begynde med en "Overtura historica", og ser man overfladisk ned over de tre afsnit, bemærker man allegro, andante og andantino'er, som jo hører til i musikken. Men udtryk som vaporoso, vomativo mavepinente, spirituososo con ebrio eller en allegro immoderato scandinavico-moscovitico?

Plakaten afslører ikke, hvem der er ophavsmand til den musikalske spøg og måske med vilje, for politiet holdt vågøje med studenterne og også denne komædie.

Faktisk hentyder den "historiske overture" til studenternes Upsalatoget året før, hvor man endnu engang besøgte "Genboerne paa den anden Side af Sundet", som Hostrup skriver i sine erindringer. Det var på den tid en

længere sørejse med dampskib (vaporouso), hvor man sejlede ud i et frygteligt uvejr, og mange blev søsyge (vomativo mavepinente), så man måtte lægge til ved Christiansø for at komme sig. Derefter fortsatte man til Øland og Kalmar, hvor en anden union engang blev underskrevet.

Men i Studenterskandinavismen (scandinavico) groede hadet til russernes zar Nikolaj 1., fordi han knægtede ethvert tilløb til frihed og lighed, hvilket opmuntrede den danske regering. Og derfor lød det ved de nordiske studentsammenkomster: "Ur vägen, Moscovitter"! (moscovitico). Slutningen på det historiske og musikalske togt kaldes en tivolifinale (Finale tivolino). Måske er hele idéen inspireret af en italiensk operatrup, som netop havde succes på Hofteatret, og formentlig har studenterne haft megen morskab af den.

Hofteatret på Christiansborg er idag teatermuseum og kan stadig beses. Det samme kan "Genboerne" til september, hvor Det Ny Teater åbner sæsonen med Hostrups komedie.

De gamle teaterplakater og Christians små hefter kan ses på Folkemuseet i Hillerød.

Connye Pedersen

Litteratur:

O.C. Andersen: Digterpræsten C. Hostrup – og gamle Minder fra Hillerød. Frederiksborg Amts Avis' Bogtrykkeri.

Dansk biografisk leksikon, bd. 9 ved Sv. Cedergreen Bech.

Carl Grimberg: Verdenshistorien, bd. 14. Politikens forlag 1976.

C. Hostrup: Erindringer fra min Barndom og Ungdom. Gyldendalske Boghandels Forlag 1891.

Helge Hostrup: Jens Christian Hostrup. Gyldendalske boghandel 1916.

Oskar Schlichtkrull: Studier over C. Hostrups Genboerne. Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag 1912.

*

Kommende udstillinger

Jens Chr. Hostrup

Fra den 24. juni vises i Helsingørsgade en lille særudstilling om digteren Jens Chr. Hostrup, præst i Hillerød 1862 – 81. Der vises bl.a. teaterplakater fra uropførelsen af "Genboerne" i 1844, en egeløvskrans skænket ved hans død af Det kgl. Teater samt ikke tidligere offentliggjorte ungdomsdigte mm. Vi henviser til Hostrupartiklen i dette nummer af NoMus.

Leg og legetøj

Til sommersæsonen åbner i Helsingørsgade en nyopstilling af museets legetøjssamling. Udstillingen skildrer både pigernes og drengenes egen verden med leg, forskellige spil og "det at samle".

Generalforsamlingen

Nordsjællandsk Museumsforening afholdt sin ordinære generalforsamling onsdag den 28. februar 1990.

Der var mødt 77 medlemmer. Niels Arne Hansen valgtes til dirigent og konstaterede generalforsamlingens lovlighed. Først aflagde formanden Hans Jørgen Clementsen beretning og omtalte herunder den lokale støtte både i form af penge og arbejde, som museet havde modtaget til genopbygningen af Husmandsstedet. Men støtten fra de landsdækkende fonde var desværre udeblevet.

Museumsinspektør Flemming Beyer omtalte i sin beretning museets udstillinger i årets løb, og arkæologen Steffen Stumann Hansen supplerede beretningen med oplysninger om udgravningerne.

Det reviderede regnskab blev godkendt og samtlige valg til styrelsen var genvalg, ligesom revisoren blev genvalgt. Personkontingenterne blev fastsat uændret. Samtidigt blev der fastsat et erhvervskontingent på min. 200 kr./år.

AJW

Museums – Quiz'en blev en succes

Det var en fornøjelse at se det store fremmøde til museets quiz: Fup eller Fakta efter generalforsamlingen den 28. februar. De to hold, som bestod af kendte personligheder fra Hillerød, dystede veloplagt på grundlag af de – havde vi håbet – vildledende tekster,

som var udarbejdet af et udvalg fra museet nedsat til lejligheden.

Deltagerne var skrappe til at gætte. Da legen var slut, stod resultatet lige, 5-5, og det var næsten de opnåelige maximumspointtal på de tolv genstande, hvis funktion skulle gættes.

Så begge hold vandt og fik hver tre flasker Husmandssnaps, venligst skænket af Hillerøds apoteker, som selv var til stede ved overrækkelsen.

Undervejs føg det med morsomme bemærkninger, der opstod spontant – inspireret af det veloplagte publikum, som ville gætte med, og hvis iver ind imellem måtte dæmpes af holdlederen.

Således blev der under omtalen af en gåseskralde talt om hensynet til gæssene, der ikke måtte få lungebetændelse. Da en deltager skulle gætte en solring, som var blevet foreslået som en graviditetskalender, og fik den i hånden, bemærkede han kvikt, at de fire verdenshjørner var angivet i ringen, og han undrede sig såre over, hvilken forbindelse de vel kunne have med en graviditet. Slutnummeret var en musefælde, hvor falske forslag gik på et stativ til et vippespejl eller en ormostol stammende fra en fisker i Gilleleje. Her klappede en deltager med fælden og mente, den sagde som en kat. Påvirket af stemningen i salen kunne man næsten høre katten smække kæberne om musen.

Ja, de gamle genstande kan tale til os på flere måder, og dette var en af de mere sprælske. Hverdagssproget er mere tyst og værdigt, men nok så talende for den, der opfanger signalerne.

Bente Willadsen

SET OG SKET

Museets arkiv

Lige siden museets oprettelse i 1923 har historisk interesserede mennesker indleveret forskellige slags papirer, såkaldte arkivalier som skøder, breve, regnskaber, dagbøger mm., til museet. En del af dette materiale har fra gammel tid ligget uregistreret hen og har derfor været vanskeligt at benytte for lokalhistorikere og dem, der arbejder med slægtshistorie.

I slutningen af 1989 fik museet med et beskæftigelsesprojekt mulighed for at få en magister til at gennemgå og registrere de mange arkivalier. Arbejdet med den første fase er ved at være afsluttet, og det er nu langt nemmere at bruge museets arkiv til mangt og meget. Vi håber naturligvis, at mange vil benytte sig af dette tilbud til museets brugere.

Salpetermosen

Siden årsskiftet har museet med skiftende intensitet foretaget arkæologiske undersøgelser i Salpetermosen (Nomus 1990:1). Flere tusinde kvadratmeter er udgravet, og der er fremkommet bopladsspor fra ældre og yngre stenalder, især fra midten af den såkaldte Ertebøllekultur (o. 4.500 f.K.). Arbejdet har blotlagt store mængder forarbejdet flint og redskaber som økser, pilespidser, skraber, knive mm. Undersøgelserne er udført med hjælp fra arkæologistuderende og en stor gruppe amatørarkæologer med tilknytning til Nordsjællandsk Folkemuseum. Den igang-

værende undersøgelse forventes afsluttet i løbet af juni måned.

Husmandsstedet

Byggearbejdet på Husmandsstedet går jævnt fremad, de økonomiske midler giver ikke mulighed for afslutning af arbejdet til sommersæsonen 1990. Bygningen fremtræder efterhånden ganske pæn udvendig, idet denne er blevet kalket og tjæret af frivillige malere. Desuden har museets trofaste frivillige medarbejdere og bestyrelse ryddet op og udført forskelligt jordarbejde omkring bygningen.

Arbejdet med det indre fortsætter gennem sommeren, og huset vil være tilgængeligt for publikum, således at den karakteristiske nordsjællandske byggemåde kan studeres.

Nyt fra samlingerne

Det første store tag med at forbedre magasinforholdene og systematiken i genstandenes placering på magasinet er ved at være overstået. Langt størstedelen af disse er nu flyttet til Sophienborg på det nyindrettede magasinloft.

Samlingen forøges stadig med genstande fra by og land. I foråret har museet modtaget flere gaver, bl.a. ældre tekstiler og tøj fra 1800-årene, malerier med lokale motiver samt forskellige slags redskaber. Fra det nedlagte plejehjem i Grønnegade i Hillerød fik museet bl.a. dekoreret porcelæn fra 1929, mærket Frederiksborg Slotssogns Alderdomshjem.

I forbindelse med udgravningerne i Salpetermosen får museet den første større samling af oldsager fra ældre

stenalder, som kan danne god basis i den kommende permanente udstilling om oldtiden.

F.B.

Efterlysning

Ovenstående oliemaleri er en nylig gave til museet. Motivet er Ullerød Mølle, og billedet er malet i 1929. Signaturen på lærredet har det ikke været muligt at henføre til en af Museet kendt maler. Vi beder derfor NoMus' læsere om hjælp til at få kunstneren identificeret. Signaturen ser således ud:

H.R.

Nordsjællandsk Folkemuseum
indleder sommersæsonen
søndag den 24. juni kl. 14.00
på Sophienborg

Hillerød og Omegns Folkedansere optræder

Herefter er Folkemuseets afdelinger
i Helsingørgade og på Sophienborg åbne hver dag
(undtagen mandage) kl. 11-16.
Sidste åbningsdag i sommersæsonen er den 26. august.

Unibank

ANDELSBANKEN · PRIVATBANKEN · SDS

Sammen er vi bedst